

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Lidije Vukičević, članica vijeća te više sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja A. – Z. d.o.o., Z., kojeg zastupa opunomoćenik I. S., odvjetnik u Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/20-01/408, urbroj: 401-01/05-20-4 od 21. srpnja 2020., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 15. prosinca 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/20-01/408, urbroj: 401-01/05-20-4 od 21. srpnja 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja broj: 217/2020 od 25. svibnja 2020. (točka 1.), H. Š. iz Z. odobreno pravo na pristup informacijama – iznos godišnje bruto plaće po svakom članu uprave te godišnje bruto naknade po svakom članu nadzornog odbora trgovačkog društva A. – Z. d.o.o. (točka 2.) te tužitelju naloženo da postupi prema točki 2. u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja (točka 3.).

Naprijed označenim rješenjem tužitelja odbijen je zahtjev H. Š. za pristup navedenim informacijama.

Tužitelj prigovara zakonitosti osporenog rješenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome navodi da nije tijelo javne vlasti, u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, 25/13. i 85/15.) – dalje: ZPPI, zbog čega nije niti u obvezi davati podatke o svom poslovanju, a da ne postoji bilo kakav opravdani, niti javni interes, da bi se dale tražene informacije, već je isključivo riječ o pojedinačnom interesu podnositelja zahtjeva. Smatra da postoji zakonska osnova za ograničenje pristupa traženim informacijama, posebno zbog čuvanja poslovne tajne u odnosu na javni interes, pri čemu se poziva na odredbu članka 15. stavka 2. točku 2. ZPPI-a te obrazlaže zbog kojih razloga je osnovano i opravdano ograničio pristup informacijama. Predlaže sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi tuženikovo rješenje te odbije zahtjev podnositelja H. Š., a podredno da predmet vrati tuženiku na ponovno odlučivanje. Traži naknadu troška spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu u bitnome ostao kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, osvrće se na pojedine tužbene razloge te predlaže da se tužba odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu sukladno odredbi članka 31. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, prema slobodnom uvjerenju i na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sud je utvrdio da je pravilno postupio tuženik kada je poništio tužiteljevo rješenje i odobrio pristup traženim informacijama, odnosno da je osporeno rješenje zakonito. Pritom je tuženik dao valjane razloge za svoju odluku, koje ovaj sud u cijelosti prihvaća.

Ovaj sud je već izrazio shvaćanje da je tužitelj tijelo javne vlasti, s obzirom na svoju vlasničku strukturu, i time obveznik primjene ZPPI-ja, jer je trgovačko društvo koje je osnovala A. z. k. d. d.o.o., čiji je osnivač i jedini dioničar Republika Hrvatska (UsII-282/20, UsII-311/20). Dakle, kako je tužitelj tijelo javne vlasti iz članka 5. stavka 1. točke 2. ZPPI-ja, neosnovan je tužbeni prigovor o pogrešnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

Odredbom članka 15. stavak 2. točka 4. ZPPI-ja propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom kojim se uređuje područje zaštite osobnih podataka.

Tijekom provedenog postupka tuženik je proveo test razmjernosti i javnog interesa, a nakon toga pravilno zaključio da u konkretnom slučaju ne postoje zakonski razlozi zbog kojih bi se u predmetnom slučaju ograničio pristup traženim informacijama, odnosno tuženik ne prihvaća razloge tužitelja zbog kojih je uskratio pristup traženim informacijama, uz obrazloženje da su te informacije poslovna tajna prema općem aktu tužitelja.

Tuženik je svoje zaključke i stajališta iscrpno obrazložio, a njegove razloge, koji su u skladu s postojećom sudskom praksom, ovaj sud u cijelosti prihvaća.

Tužitelj u bitnome u tužbi ponavlja razloge koje je isticao i tijekom upravnog postupka, odnosno na drugačiji način tumači navedene odredbe mjerodavnog prava, zbog čega takvi prigovori nisu odlučni za donošenje drugačije odluke u ovoj stvari.

Odluka o trošku je utemeljena na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, jer je tužitelj upravni spor izgubio u cijelosti, a zbog čega je valjalo njegov zahtjev za trošak, koji nije niti posebno specificirao, odbiti kao neosnovan.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 15. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća
Dijana Vidović, v.r.